

عنوان مقاله:

بررسی مسیله ی حریمت و محرم سازی فضاهای آموزشی در طراحی دبستان های دخترانه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مریم ممیزی - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد هریس، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

معماری گذشته و سنتی را می توان سرشار از مفاهیمی دانست که براساس فرهنگ، عقاید و اندیشه اسلامی - ایرانی معنا می یابد. یکی از مفاهیمی که با ریشه گرفتن از فرهنگ اسلامی و باورهای دینی به عرصه معماری سنتی ایران راه یافته، موضوع حریمت است. حریمت یکی از اصول اساسی و قابل توجه در معماری سنتی ایران است که به نحوی معنادار با هویت ایرانی اسلامی همراه بوده، و مثال های موفقی از آن را می توان در بخش های مختلف کشور مشاهده نمود. خصوصیات جسمانی و روانی دانش آموزان دختر و پسر علی رغم برخی تشابهات، تفاوت های زیادی با هم دارد که باعث شکل گیری فضاهایی با خصوصیات متمایز در مدرسه می گردد. فضاهای محرم یکی از ویژگی هایی است که خاص دانش آموزان دختر بوده و تاثیر به سزایی در آزادی رفتارهای آنها دارد. حذف اشراف، ایجاد حریمت فضایی و کنترل دید، شرایط مناسبی را برای رشد و تحول اخلاقی، اجتماعی، شناختی و جسمانی دختران حاصل می نماید و به آنها امکان می دهد که در فضای خصوصی مدرسه، دور از دید نامحرم، آزادانه فعالیت نمایند. معماری گذشته و سنتی را می توان سرشار از مفاهیمی دانست که براساس فرهنگ، عقاید و اندیشه اسلامی - ایرانی معنا می یابد. یکی از مفاهیمی که با ریشه گرفتن از فرهنگ اسلامی و باورهای دینی به عرصه معماری سنتی ایران راه یافته، موضوع حریمت است. حریمت یکی از اصول اساسی و قابل توجه در معماری سنتی ایران است که به نحوی معنادار با هویت ایرانی اسلامی همراه بوده، در نتیجه مدارس بسیاری در سراسر کشور بنا گردیده که در آنها استانداردهای فنی، ملاحظات محیطی، حفظ حریمت و هویت معماری در نازل ترین سطح ممکن ملحوظ شده است. مهم تر از همه، فضایی که در درون این مدارس پدید آمده فاقد هر گونه نقش سازنده و حمایت کننده در تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان است.

کلمات کلیدی:

حریمت، معماری، مدرسه، دختران، هویت معماری، هویت ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/760224>

